

ה"ת 61836/08/19 - חאלד אסלאן, רונן אסלאן, מכרם טנוס, סיוואר אסלאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 61836-08-19 אסלאן ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני כב' השופטת הבכירה, דלית שרון-גרין
מבקשים
1. חאלד אסלאן
2. רונן אסלאן
3. מכרם טנוס
4. סיוואר אסלאן ע"י ב"כ עו"ד ג'וליאן חדאד ועו"ד שילה
ענבר

נגד
משיבים
מדינת ישראל באמצעות צח"מ מרחב כנרת

החלטה

מבוא

1. לפניי בקשה להחזרת תפוס לפי סעיפים 34 ו-32(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: "הפסד"פ"), וסעיף 36ג(ב)+(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"), יחד עם סעיפים 23 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון").

2. בבקשתם, עותרים המבקשים להשבת התפוסים שיפורטו להלן לצד מקום תפיסתם;

בית המבקשים 1 ו-2

- רכב מסוג ריינג' רובר, שנת יצור 2014, על שם המבקשת 4 (להלן: "הריינג' רובר").
- רכב מסוג מזדה 5CX, שנת יצור 2016, על שם המבקשת 4 (להלן: "המזדה 2016").
- כסף מזומן בסך 62,220 ₪, \$ 450 ו-980 €.
- 18 המחאות.
- 3 מכשירי טלפון ניידים, מכשיר DVR, מחשב נייד ומכשיר טאבלט.

בית המבקש 3

- רכב מסוג ב.מ.וו., שנת יצור 2016, על שם חברת יורו דרייב בע"מ (להלן: "הב.מ.וו.").
- 4 מכשירי טלפון ניידים ומכשיר DVR.

המוסך

- רכב מסוג מיצובישי, על שם המבקש 2 (להלן: "המיצובישי").
- רכב מסוג מזדה, שנת יצור 2018, על שם חברת יורו דרייב בע"מ (להלן: "המזדה 2018").
- רכב מסוג טויוטה, שנת יצור 2015, על שם אדואן אל עוברה (להלן: "הטויוטה").
- כסף מזומן בסך 37,406 ₪.

טיעוני הצדדים

3. בבקשתם הכתובה טענו **המבקשים** כי כל הצווים שעל בסיסם לכאורה נתפסו התפוסים לא התירו למשיבה לתפוס רכוש ב"שווי", אף לא אחד מהם נוגע לעילת התפיסה לצרכי חילוט ואף לא אחד מהם מתיר תפיסת כלי רכב. על כן, כל רכוש שנתפס כרכוש בשווי לצרכי חילוט, ואשר לא קיימת לגביו עילה עצמאית מכח הפסד"פ, נתפס ומוחזק שלא כדין.

עוד נטען כי גם בדיעבד לא בקשה המשיבה מבית המשפט להכשיר את התפיסה.

בנוסף ולחילופין, בקשו לבדוק את הראיות המקימות חשד סביר לבצוע עבירות של מניעת דיווח ואת היקפן, ולבחון אם קיימת הצדקה להמשך החזקת התפוסים שנועדו לחילוט. עוד בקשו לבדוק אם שווי הרכוש שנתפס איננו עולה על שווי העבירה.

באשר לכסף ולהמחאות, יש לבסס את תפיסתם כשלעצמם, להבדיל משווים, ככאלה ששימשו אמצעי לביצוע עבירות מניעת הדיווח או שהתקבלו כשכר עבירה או המהווים ראיה לביצועה או שהחזקתם אסורה.

מכשירי הטלפון החכמים מהווים "מחשב" על פי הגדרתם בסעיף 1 לחוק המחשבים, התשנ"ה - 1995, ומשכך בחלוף 30 יום, ובהעדר החלטה המורה על הארכת התפיסה, יש להחזירם. לחילופין, בקשו להחזירם בכפוף להעתקת תוכנם, תוך התחייבות כי בעתיד לא תעלה מצידם טענה בדבר כלל הראיה הטובה ביותר.

מעבר לכך, נטען כי המבקשת 4 איננה חשודה בבצוע עבירה כלשהי, ועל כן יש לשחרר את הרכוש שבבעלותה, קרי הרינג' רובר והמזדה 2016, שנרכשו על ידה כדין, וכן מחצית משווי סכומי הכסף שנתפסו מבעלה, הוא המבקש 1.

4. בתגובתה הכתובה טענה **המשיבה** כי מדובר בחקירה רחבת היקף, שעיקר עניינה הוא סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון (להלן: "**העבירה העיקרית**"), לצד עבירות נוספות, ביניהן עבירות מס. החקירה עוסקת במערכת שיטתית ומתוחכמת שהקימו המבקשים לצורך הלבנת הון, אשר הופעלה, בין היתר מעסק החלפנות (הצ'ינג') הבלתי מורשה שהפעילו בכפר מג'אר. נטען כי החקירה עדיין בתחילתה, כי כל צווי החיפוש הוצאו כחוק וכי תפיסת הרכוש בוצעה כחוק.

עוד נטען כי מחומר החקירה עולה שהמבקשים עשו פעולות בחלק ניכר מהרכוש שנתפס, לצורך ביצוע העבירה העיקרית, והתשתית הראייתית מבססת פעולות אלה ופעולות להסתרת מקור הרכוש שנתפס, אשר לא דווח כחוק. גרסאותיהם של המבקשים 1 - 3 אינן עולות בקנה אחד עם חומר החקירה, והמבקשת 4 שולבה כחלק מהפעולות שמטרתן טשטוש והסתרת מקורו הבלתי חוקי של הרכוש.

מעבר לכך נטען כי כל הרכוש שנתפס מהווה ראיה, נדרש להמשיך החקירה והחזרתו עלולה לפגוע בניהולה התקין של החקירה המורכבת ממילא. בנוסף, בשלב חקירתי מוקדם זה, לא נכון עדיין לקבוע את שווי העבירה. לסיכום נטען כי האינטרס הציבורי גובר על הנזק שנגרם למבקשים.

5. בדיון לפניי חזרה **ב"כ המבקשים** על הבקשה, והוסיפה כי מקריאת תגובת המשיבה לא ברורה עילת התפיסה ולא מקור הסמכות לה, וגם שווי העבירה לא פורט. נוכח טענות המשיבה כי הרכוש מהווה ראיה, טענה כי לא ברור כיצד רכב יכול להוות ראיה לניהול עסק החליפין הנטען בתוך ביתו של המבקש. ומכל מקום ניתן לערוך בכלי הרכב את כל הבדיקות הפורנזיות הנדרשות, לצלם ולהחזיר, ובבוא היום, לא יעלו המבקשים טענות בדבר כלל הראייה הטובה ביותר ולא יחלקו על החזקת כלי הרכב. בה במידה, בלתי סביר שכלי הרכב הם אמצעי לביצוע העבירה העיקרית או התקבלו באופן ישיר כשכר עבירה. לא מיוחסת למבקשים עבירה אחרת מלבד העבירה העיקרית, ועל כן הטענה בדבר הסתרת הרכוש איננה רלוונטית, ומכל מקום המבקשים טוענים כי לא הסתירו דבר. העילה האפשרית היחידה ברמה התיאורטית היא תפיסה בשווי, אך כאמור, לא הוצאו צווים תואמים למצב זה, ולא התבקשה הכשרתם בדיעבד.

6. **ב"כ המשיבה** הגיש לעיוני דוח חסוי שסומן בחתימתי, וטען כי התפוסים נתפסו הן על פי הפסד"פ והן על פי חוק הלבנת הון, וכי מדובר בראיות לשכר עבירה ולביצוע עבירות של מתן שירותי מטבע ללא אישור ועבירות מס, שמהוות, בין היתר, עבירות מקור. משכך, לא נדרשה הכשרת התפיסה בדיעבד. מדובר בכלי הרכב יוקרתיים ששימשו את המבקשים, ובמוסך המוצג כתמים, אשר שימש לצורך הלבנת כספים.

בסופו של יום, הסכים ב"כ המשיבה לשחרור כלי הרכב, בכפוף להפקדת סכומים שייקבעו על ידי בית המשפט. לאחר שנבדקו מכשירי הטלפון והמחשבים, הובעה הסכמה לשחרורם.

דין והכרעה

המסגרת הדיונית

7. הסמכות לתפוס חפצים מכח הפסד"פ מוסדרת בסעיף 32 שלהלן:

(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

(ב) על אף הוראות פרק זה, לא ייתפס מחשב או דבר המגלם חומר מחשב, אם הוא נמצא בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, אלא על-פי צו של בית משפט; צו שניתן שלא במעמד המחזיק במחשב או בדבר המגלם חומר מחשב, יינתן לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות; בית משפט רשאי להאריך את הצו לאחר שניתנה למחזיק הזדמנות להשמיע טענותיו.

(ג) (ב1) נתפס מחשב שאינו בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף קטן (ב) וניתן להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב, והמחשב אינו דרוש לצורך חילוטו או הגשתו כראיה לבית המשפט, תחזיר המשטרה את המחשב לאדם שממנו נלקח בתוך 30 ימים מיום תפיסתו, ואולם רשאי בית משפט שלום לצוות על הארכת התקופה האמורה לתקופה שלא תעלה על 30 ימים, ולחזור ולצוות על כך מעת לעת.
(ד) ...

8. הבקשה שלפניי הוגשה מכח סעיף 34 המסדיר את מסירת התפוס לפי צו;

(א) על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו.

9. החלת דינים וייעוד קנסות מוסדרים בסעיף 23 לחוק הלבנת הון כך:

(א) על חילוט רכוש ועל רכוש שחולט לפי חוק זה, וכן על קנסות שהוטלו על פיו יחולו, בשינויים המחויבים, הוראות סעיפים 36 עד 36 לפקודת הסמים המסוכנים; לענין סעיף זה, "קנסות" - לרבות עיצום כספי שהוטל לפי חוק זה.

10. סמכויות עזר נקבעו בסעיף 26 בזו הלשון:

(א) סמכויות החיפוש והתפיסה לפי פקודת מעצר וחיפוש, יחולו, בשינויים המחויבים, גם לענין רכוש שביחס אליו ניתן לתת צו חילוט לפי חוק זה.
(ב) לצורך אכיפת חוק זה יהיו לשוטר ולפקיד מכס הסמכויות שלפי סעיפים 174, 177,

184 ו-185 לפקודת המכס, ולענין זה יראו רכוש החשוד שהוא קשור בעבירה לפי חוק זה, כטובין שייבואם או שייצואם אסור.
(ג) לצורך אכיפת חוק זה תהיה לשוט ולפקיד מכס סמכות החיפוש האמורה בסעיף 28(ב)(4) לפקודת הסמים המסוכנים; על חיפוש לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות סעיף 28(ה) ו-(ו) לאותה פקודה.

דין והכרעה

11. חלק ניכר מטיעוני המבקשים התייחס לסוגיה של תפיסת רכוש בשווי, על אופן רישום הצווים במקרה כזה, ועל אפשרות ההכשרה בדיעבד, שלא בוצעה בעניינו.

המשיבה טענה כי הצווים הוצאו ובוצעו שלא כחלק מתפיסת רכוש בשווי, אלא על פי הפסד"פ וחוק הלבנת הון. לשיטתה, בחלק ניכר מהתפוסים נעשו פעולות לצורך ביצוע העבירה העיקרית והתפוסים מהווים ראיות לביצוע עבירות מס ועבירות על פי חוק הלבנת הון.

מכאן, שמבלי להכנס לדיון בסוגיה זו, ועל יסוד הסכמת הצדדים, אני קובעת כי אין מדובר בתפיסה בשווי.

12. משירדה אפשרות זו מהפרק, נותרה התפיסה מכח עילות הפסד"פ.

13. המשיבה טענה כי עילות התפיסה ומטרתה נעוצות בכך שהתפוסים שימשו כאמצעי לצורך ביצוע העבירות או התקבלו כשכר עבירה והם אמורים לשמש כראיה בהליך הפלילי בבוא היום. המשיבה לא פירטה מאיזו עילה נתפס כל אחד מן התפוסים.

14. טענה מרכזית נוספת של המבקשים היא כי אין מיוחסת למבקשים כל עבירה אחרת מלבד העבירה העיקרית, וזאת על בסיס העובדה שהבקשות לשחרור בתנאים ביחס למבקשים 1-3 נסמכו על העבירה העיקרית.

15. אין חולק כי העבירה היחידה שנרשמה בבקשת השחרור בתנאים היא העבירה העיקרית. עם זאת, אין בכך כדי להגביל את היחידה החוקרת לחקירת עבירה זו בלבד. מעמדת המשיבה ומעיון בחומר הסודי עולה כי אין זו העבירה היחידה המיוחסת למבקשים. לצד העבירה העיקרית, נחקרות גם עבירות נוספות, ביניהן עבירות מס, המהוות עבירת מקור. כמו כן, מחומר החקירה עולה כי החקירה אכן עדיין בעיצומה. עוד אני קובעת כי קיימת תשתית ראייתית המתאימה לשלב זה בחקירה, אשר מבססת חשד סביר בדבר ביצוען של העבירות, ואשר, ככלל, תומכת בהמשך החזקת התפוסים.

16. להלן אדון בנפרד בכל קבוצת תפוסים, על פי סוגם.

כלי הרכב

17. אף לא אחד מצווי החיפוש התיר מפורשות תפיסת כלי רכב.

הצווים התייחסו, בין היתר, להמחאות, לכסף מזומן, לכספות, למסמכים שונים, למחשבים ולמכשירי טלפון ניידים. הותר החפוש בכלי רכב, אך לא הותרה מפורשות תפיסתם. כל הבקשות אפשרו תפיסת "כל חפץ שהחזקתו אסורה על פי החוק".

מסמכי התפיסה בפועל של כלי הרכב לא הוגשו לעיוני.

18. נכון לשלב החקירתי הנוכחי, החומר הסודי שהוגש לעיוני מבסס חשד סביר כי ששת כלי הרכב נרכשו בכספים שהתקבלו כשכר עבירה וכי שימשו את המבקשים 1-3 לצורך ביצוע העבירות המיוחסות להם.

19. מכאן, שמתקיימות עילות מכח הפסד"פ לתפיסת כלי הרכב. עם זאת, יש לומר כי ראוי היה שכלי הרכב יכללו גם הם, באופן מפורש, בבקשות להוצאת צווי החפוש. סביר להניח שהיחידה החוקרת ידעה מראש שקיימת אפשרות לתפיסת כלי רכב, לכל הפחות מעילות הפסד"פ, אם לא כתפיסה בשווי, והיה עליה להערך לכך מראש באופן מסודר, ולעגן את רצונם בתפיסת כלי הרכב בבקשה לצו החפוש.

20. לא נעלמה מעיני העובדה ששניים מתוך כלי הרכב (הריינג' רובר והמזדה 2016) רשומים על שם המבקשת 4. מעיון בחומר החקירה ובמסמכים שצירפו המבקשים, שוכנעתי כי רישום זה איננו משקף את המציאות וכי מטרתו היא טשטוש והסתרת מקורם הבלתי חוקי של כלי הרכב.

ראו, למשל, את זכרון הדברים שנערך בין המבקשת 4, כקונת הרכב, לבין המוכר (נספח ג1). על פי זכרון הדברים, הועבר הרכב לידי המבקשת ביום 15.1.19, ועלותו היא 250,000 ₪. על פי ההסכם 200,000 ₪ ישולמו בהעברה בנקאית, שלא צוין מתי תבוצע, והיתרה בעשרה תשלומים, בני 5,000 ₪ כל אחד, שלא צוינו מועדיהם.

נספח ג2 כולל בקשה על שם המבקשת 4 לקבלת הלוואה. הבקשה מולאה בהדפסה, אך על גבי העמוד הראשון, נכתב בכתב יד כי מטרת ההלוואה היא "רכישת רכב". הבקשה איננה חתומה על ידי המבקשת ולא על ידי נציג הבנק. לבקשה צורף לוח סילוקין זמני, לפיו יום ערך ההלוואה הוא 7.3.19 (כחודשיים לאחר קבלת הרכב) והתשלומים הם בגובה של כ-3,900 ₪ בחודש.

מתלושי השכר של המבקשת 4 עולה כי מאוגוסט 2018 ועד לחודש מרץ 2019 עבדה המבקשת בחברת אסלאן ארקן והשתכרה כ-4,000 ₪ בממוצע. במקביל, ובחפיפה חלקית, עבדה אצל גיסה, המבקש 2, מחודש פברואר 2019 ועד לחודש אפריל 2019, שם השתכרה כ-3,000 ₪ בממוצע. לאחר מכן יצאה לחופשת לידה.

רק על מנת לסבר את האוזן, ייאמר כי בחודש פברואר, עבדה במצטבר, בשני מקומות העבודה, 48 ימים, וסה"כ

כ-270 שעות. בחודש מרץ, כשכרסה בין שיניה, עבדה במצטבר 37 ימים, וסה"כ כמעט 200 שעות.

גם אם אקבל את הנתונים כמות שהם, הרי ששכרה החודשי עומד על כ-7,000 ₪, כאשר עלות התשלום החודשי להלוואה הבנקאית עומד על 3,900 ₪, למשך 60 חודשים, לצד תשלום נוסף של 5,000 ₪ למשך כשנה.

מבלי להכנס לניתוח מעמיק של כלל הנתונים, השלכותיהם והמסקנות הנובעות מהם, אומר רק כי ברי שעלות התשלומים היא הרבה מעבר ליכולתה הכלכלית של המבקשת 4.

21. ביחס לרכב המזדה 2016, גם הוא, כאמור, רשום על שמה של המבקשת 4, לא הוגשו כל אסמכתא או תיעוד לאופן רכישתו.

22. כעת נשאלת השאלה אם אכן, כטענת המשיבה, ישמשו כלי הרכב עצמם כראיות?

מעיון בחומר החקירה, בהנתן סוג העבירות המיוחסות למבקשים ונוכח מהותם של התפוסים, הסיכוי שכלי הרכב עצמם יוגשו לבית המשפט כראיה, נראה נמוך מאד.

לא בכדי הסכימה המשיבה להשבתם של כלי הרכב, בכפוף ל"חלופת תפיסה".

23. לאחר שקלול מלוא הנתונים בעניין ששת כלי הרכב המפורטים לעיל, ולאחר איזון, אני מורה על השבת כל כלי הרכב לבעליהם בכפוף לתנאים שלהלן:

- כל בעל רכב יתחייב שלא להעביר את רכבו/רכביו לצד ג' אחר ולא לעשות כל דיספוזיציה ברכבו עד מתן החלטה אחרת.

- יירשם עיקול לטובת המדינה במשרד הרישוי על כל כלי הרכב.

- המבקשים יוסיפו את מדינת ישראל כמוטבת בפוליסת הביטוח המקיף הקיימת לגבי כל רכב - ככל שקיימת.

- ביחס לכל כלי רכב, יפקיד בעליו כסף מזומן או המחאה בנקאית או ערבות בנקאית אוטונומית בגובה שליש מערכו של הרכב.

ב"כ הצדדים יגישו לעיוני רשימה של שוויים המוערך של כלי הרכב, לא יאוחר מיום 7.10.19.

ככל שלא תוגש רשימה מוסכמת, צד שלא יגיש רשימה מטעמו, ייחשב כאילו מסכים לרשימה שהגיש חברו.

· ביחס לכל כלי רכב, יחתום בעליו על התחייבות עצמית בסך כפל שווי ההפקדה שייקבע, אשר תחולט במקרה שיקבע בית המשפט כי יש לחלט את רכבו, ואותו רכב לא יושב למשטרה תוך 10 ימים.

כסף מזומן והמחאות

24. על יסוד הנימוקים שלעיל, ולאחר ששוכנעתי כי הכספים וההמחאות המבוקשים במסגרת בקשה זו, נתפסו בהתאם לצווי החפוש, ושימשו כאמצעי לביצוע העבירות או התקבלו כשכר עבירה, אני סבורה כי אין מקום להשבתם בשלב זה.

25. באשר לטענותיה של המבקשת 4 בסוגיה זו - נוכח שיתופה הלכאורי בטשטוש ובהסתרה בעניין כלי הרכב, אינני רואה לנכון, בשלב זה, לזכותה במחצית מהסכומים שנתפסו מבעלה.

טלפונים

26. נוכח טענות המבקשים, ובהתחשב בעמדת המשיבה, אני מורה על החזרת כל מכשירי הטלפון הניידים המפורטים בבקשה.

המזכירות תעביר ההחלטה לב"כ הצדדים.

המזכירות תחזיר התיק לעיוני ביום 7.10.19, לשם קביעת גובה ההפקדות לצורך שחרור כלי הרכב.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ט, 26 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.